

Vladislav Rejsa – pamětník 2. světové války

Pan Rejsa nám vypráví především o svém životě za druhé světové války a po ní. Vypráví o životě v Německu, kde strávil tři roky na nucených pracích, ale také o životě v bývalém SSSR.

Narodil se 1.5.1926 ve vesnici Huta – Marjatin na Volyni v bývalém SSSR. Jeho rodina se tam vysídlila v 19. století za prací a pozemky. V předvečer války zažil takové věci, které by málo kdo vydržel. Byl nucen koukat se na vyvražďování volyňských Židů, na co s neláskou vzpomíná.

V roce 1942 byl převezen do německé Postupimi do lágru, kde byl až do dubna 1945, kdy ho osvobodila Rudá armáda. Zažil tam nejhorší léta svého života, na které také nerad vzpomíná. Na vlastní kůži zažil podřadnost své osoby, když na něj kluci z Hitlerjugend házeli všemožné věci a plivali. Také si tam ale našel „přátele“, se kterými vyměňoval tabák za jídlo.

V dubnu 1945, když byl lágr osvobozen, narukoval pan Rejsa k Rudé armádě, u které byl až do roku 1950. Také vypráví o tom, jak jeli v květnu z Německa do Čech, aby osvobodili Prahu, u Teplic se jim rozbil jejich tank a tak dorazili do Prahy o pár dní později.

Po vojně se usadil na Ukrajině, protože ho nechtěli pustit za rodinou do Čech. Začal pracovat jako učitel tělesné výchovy a mezitím se pokoušel dostat do Čech, ale pokaždé mu to zamítli. Našel si tam manželku, se kterou pak strávil zbytek života.

V roce 1960 skončil jako učitel tělocviku a odstěhoval se do Čech i se svou manželkou. Nastěhovali se do Chodova, kde 25 let pracoval v CHODOSu až do roku 1986, kdy odešel do důchodu. Nyní stále žije v Chodově jako vdovec.